

Jézus a tanítványaihoz beszél. Ez az üzenet ma is nekünk, a benne hívőknek szól, nem a világnak. Arról beszél, hogy Ő, az Úr, visszajön, és ítéletet tart. A tanítványokat, a hívőket felkészíti erre. Azt akarja, hogy ne féljünk most sem, és akkor sem, amikor Ő megérkezik – de vigyázzunk, legyünk éberek.

Legyen a derekunk felővezve – felkészülve arra, hogy indulni kell. Hangzott ez máskor is: a kivonuláskor: 2Móz 12,11 – legyetek készen, mert az Úr most visz ki titeket a fogságból. Most is legyünk készen, mert az Úr kivisz minket, és „mindenkor az Úrral leszünk” (1Thessz 4,17).

Legyen a lámpásunk meggyújtva: a szent sátorban, ill. a templomban folyamatosan égni kellett a lámpásnak (2Móz 27,20–21). Ez azt jelentette, hogy az Úr van ott, és ha megszólal, figyelnek rá és engedelmeskednek neki. 1Sám 3,3: „Az Isten mécsese még nem aludt ki”, és ekkor szólítja meg Sámuelet.

Kell a lámpás azért is, hogy mi magunk lássunk. Az Úr megjöhet a második vagy a harmadik őrváltáskor is (38. v.), éjszaka. Látnunk kell Őt idejében, felismerni az Ő visszajövetelének a jeleit. Az olaj, ami a lámpásunkban van, a hit – ennek nem szabad kialudnia. Ha kialudt, menjünk Hozzá és kérjünk tőle, amíg lehet.

Jézus szolgálókról beszél, akik várják haza az urukat – a ház gazdáját (36. v.). És beszél olyanokról is, akik saját maguk a gazdák a házban, és számukra Jézus egy tolvaj (39. v.). „Ha tudná a ház gazdája, melyik órában jön el a tolvaj...” – de nem tudja, ezért váratlanul jön el és legyőzi őt. Vannak olyanok is, akik bár szolgálak, mégsem várják Őt. Hívő, valamikor megtért emberek, akik jól érzik magukat a világban, belemerülnek, nem törődnek sem az Úrral, sem a munkával, amit Ő bízott rájuk. Verik a szolgatársakat, nem törődnek a háznéppel, „rosszabbak a hitetlennél” (1Tim 5,8). Büntetést kapnak.

Mi azok legyünk, akik várják az Úr Jézust, mint az ő saját Urukat. Ő a menyegzőről jön meg: most, miután megváltott minket, a menyői Atyánál van, az öröm, a boldogság helyén, dicsőségben. Onnan jön vissza, de már nem úgy, hogy leteszi a dicsőségét. „Úgy fogjuk Őt látni, amint van” (1Jn 3,2). Ha így várjuk Őt – készen, meggyújtott lámpással – akkor hozzánk nem úgy jön el, mint a tolvaj (1Thessz 5,4). Úgy jön el, hogy zörget, mi pedig azonnal ajtót tudunk nyitni neki – és boldogok vagyunk, ha így talál minket.

„Felővezi magát, leülteti őket, szolgál nekik.” (37. v.) Jézus Krisztus, az Úr szolgál. Aki tudja, hogy ki Ő, és imádja Őt – márpedig itt olyanokról van szó – annak ez csoda, amiért annál inkább csodálja, imádja és szereti Őt.

„Nekünk mondd ezt vagy mindenkinek?” (41. v.) Nekünk, akiknek Ő az Urunk. Sáfárok vagyunk: a hitetleneknek hirdetnünk kell, hogy ki Jézus Krisztus; hogy Ő azért jött, hogy aki hisz Őbenne, az Ő neve által bűnbocsánatot nyerjen; és hogy Ő visszajön. Váratlanul jön vissza, de aki az Ővé lett, az úgy várhatja vissza, mint szerető Urát, aki nem tör be hozzá, hanem zörget, ő pedig örömmel nyit neki ajtót. – A hívőknek, az Úr „háza népének” is ki kell adnunk az élelmet (42. v.). Szükségünk van a tanításra, a biztatásra, vigasztalásra, az imádkozásra egymásért. Ezeket (a bátorítást, vigasztalást) mind Istentől kapjuk, és egymásnak adjuk tovább. Boldogok vagyunk, ha ilyen munkában talál minket.

Az Úr számonkéri a szolgálakat. Aki nem ismeri Ura akaratát, az azért kap büntetést (keveset), amit cselekedett. Aki ismeri, az azért kap büntetést (sokat), amit nem cselekedett. (47–48. v.) A szolgának ismernie kell Ura akaratát, és cselekednie kell. Ha van olyan szolga (hívő), aki nem ismeri, azért imádkoznunk kell, segítenünk kell neki, hogy meglássa, mire hívta el Isten: milyen

életre, milyen szolgálatra. Mi is tudjuk: mit és kiket bízott ránk az Úr. Hallgatunk igehirdetéseket, a csendességekben is beszél hozzánk Isten. Mutat embereket, akik felé szolgálunk kell, ad imádság-témákat. Alkalmassá is tesz: ad a szolgálathoz erőt, hitet, szeretetet, alkalmakat. Élünk-e vele, szolgálunk-e – boldogan szolgáljuk-e az Úr Jézust? Ha igen, akkor az Ő visszajövetelekor is boldogok leszünk.

Lk 12,32

„Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!”